

برنامه‌ریزی محله محور در بافت فرسوده با رویکرد نوشهر گرایی مطالعه موردي محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد شهر یاسوج

یعقوب پیوسته گر

استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج، یاسوج، ایران

اسلام نجاتیان^۱

کارشناس ارشد شهرسازی (برنامه‌ریزی شهری)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج، یاسوج، ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۰۷/۰۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۴/۲۰

چکیده

رویکرد نوشهر گرایی بر ارزش‌های سنتی شهرها تکیه دارد. اصول آن بر بازگشت به ساختار سنتی محلات تأکید می‌کند و به نظر می‌رسد قادر است با توجه به ظرفیت‌های توین اجتماعی، راهکارهای موثری را در راستای احیای بافت‌های کهن و رو به افول شهری ارائه دهد. در این راستا پژوهش حاضر تلاش دارد با استفاده از رویکرد نوشهر گرایی و با تأکید بر حفظ و احیای ارزش‌های محله محوری، ارتقا عملکرد و افزایش کارایی محله محمود آباد سفلی و سالم آباد را دنبال کند. به منظور انجام پژوهش حاضر از ابزار پرسشنامه برای جمع‌آوری اطلاعات و از آزمون تی تک نمونه‌ای برای آزمون فرضیات استفاده شد. حجم نمونه آماری با توجه به جمعیت محلات محمود آباد سفلی و سالم آباد، با استفاده از روش کوکران ۳۲۵ عدد تعیین گردید. همچنین پایابی سؤالات با استفاده از روش کرونباخ ۰/۸ محسوبه گردید. نتایج نشان داد که اصول قابلیت پیاده‌روی (۳/۳۰)، کاربری‌های مختلط و متنوع (۴/۲۰)، مسکن‌های مختلط (۴/۲۲)، معماری و طراحی شهری با کیفیت (۳/۵۷)، حمل و نقل (۳/۴۴)، پایداری (۳/۱۲) و کیفیت (۳/۹۰) در محلات مورد مطالعه کیفیت مطلوبی داشته و اصل ارتباط پذیری (۲/۸۶) و ساختار سنتی محلات (۲/۸۱) میانگینی کمتر از میانگین مطلوب (۳) داشته که حاکی از قابلیت پایین محلات در تسهیل مسیرهای پیاده‌روی و عدم توجه به ساختار سنتی محلات است. به طور کلی ساکنان محلات محمود آباد و سالم آباد کیفیت زندگی را در محله نسبتاً مطلوب (۳/۹۰) ارزیابی می‌کنند.

واژگان کلیدی: نوشهر گرایی، محله محوری، محمود آباد سفلی، سالم آباد

۱- مقدمه

نو شهرسازی ۱ که در زبان فارسی به معادل‌هایی چون شهرگرایی جدید یا شهرسازی جدید نیز برگردان شده است، «جنبشی در ایالت متحده است که با بحث درباره هدایت رشد حومه شهری در قالب خلق شهرها و مجتمع‌های کوچک گسترش شهرها را به چالش می‌خواند. این گرایش در طرح این پیشنهاد، به احیای انگاره‌های برنامه‌ریزی شهری که در اوایل قرن بیستم شکل گرفتند، اما برای پاسخگویی به الگوهای زندگی مدرن اनطباق یافته‌اند به شدت اتکا می‌کند.»^۱

توسعه شهرنشینی در شهرهای معاصر ایران عوارضی در برداشته که همه شهرنشینان ایرانی با آن دست به گریبانند. شاید بتوان گفت که بافت‌های کهن شهری، جزء آن بخش از شهر بوده‌اند که بیشترین آسیب چنین توسعه‌ای را متحمل شده‌اند. دگرگونی ناگهانی نحوه توسعه شهر از توسعه کند و معاصرسازی در بستر تاریخ، به توسعه گسترده در اراضی حاشیه‌ای و ایجاد بافت‌های نو، شهرکهن را به فراموشی سپرد و روند تبدیل بافت کهن به بافت فرسوده شهری را تسريع نمود.

محلات شهرهای تاریخی ایران، که روزگاری محل تبلور پویایی اجتماعی و اقتصادی در حیات شهری بوده‌اند، اکنون به سبب عدم معاصر سازی کالبد و فعالیت‌های موجود در آن به آسیب‌های متعددی مبتلا شده‌اند. این آسیب‌ها سبب شده است تا محلات کهن این شهرها از جمعیت اصلی خود خالی شده و جمعیت ساکن در آن‌ها به نقاط دیگری از شهر که معمولاً بافت‌های تازه توسعه‌یافته شهری، آن هم با الگوی مدرن است جابجا شوند. این نقاط سکونتگاهی جدید در بهترین حالت، الگوهای کلاسیک تقسیمات شهری چون واحد همسایگی را مورد توجه و کاربرد قرار داده و بی اعتنای به پیشینه بلند محلات ایرانی توسعه‌یافته‌اند.

این بافت‌های جدید، به سبب عدم برخورداری از مختصات اجتماعی، اقتصادی و کالبدی – فضایی محله، به هیچ وجه دارای ماهیت محله‌ای (در قالب تعریف‌های معمول از محله)، نبوده و به شدت به ضعف هویت محله‌ای دچار می‌باشند. جالب آنکه در کنار یا پیرامون این بافت‌های توسعه‌یافته شهری، سکونتگاه‌های غیر رسمی مشاهده می‌شوند که به سبب تلاش جهت حفظ سکونتگاه، از نوعی همبستگی درونی که از مختصات مهم محله محسوب می‌شود، برخوردارند که در حال حاضر در ارتباط با ایفای نقش و کارکردهای محله (در مفهوم اصیل آن) با مشکل مواجه هستند.

ریشه‌یابی این مشکلات سبب خواهد شد تا به بازنگاری مفهوم محله دست بزنیم و در نتیجه به این واقعیت دست‌یابیم که مفهوم و معنای محله در زندگی امروز، دارای ماهیت متفاوتی از گذشته می‌باشد. همین تغییر مفهومی که با تغییرات دیگری در نقش‌ها و کارکردها، سازمان کالبدی و فضایی و... محله همراه شده است، خود می‌تواند دلیلی بر ناسازی مفهومی محله در معنای کهن آن با زندگی مدرن و پسا مدرن امروزی باشد. پس اگر حل این ناسازی محقق شود، می‌تواند به معاصرسازی مفهومی محله یعنی دست‌یابی به مفهومی جدید از محله با اتکا به آنچه دیروز بوده و آنچه امروز باید باشد دست یابیم. مفهوم باز تولیدی محله باید ماهیت جامع و مانع داشته باشد، در

^۱ New Urbanism

ارتباط با روش‌های سکونتی امروز پاسخگو بوده و در عین حال ارتباط خود را با پیشینه تاریخی محلات شهری ایران قطع نماید.

۱-۱- بیان مسئله

به نظر می‌رسد که بافت‌های قدیمی تعداد زیادی از شهرها از چرخه رشد و توسعه در شهر بازمانده‌اند. از سوی دیگر این مناطق دارای توانمندی‌ها و پتانسیل‌های نهفته‌ای هستند که می‌توانند در جهت توسعه شهر در ظرفیت‌های بسیار بالایی ایفای نقش نمایند.

بنابراین پیش از آنکه مضلاط بافت‌های فرسوده شهرها به شکل دیگری نمود پیدا کند باید با روشی هدفمند و اصولی در برخورد با این مسئله اقداماتی صورت گیرد تا با تعیین اهداف قابل حصول و تدوین راهبردها و راهکارهای اجرایی امکان احیا ارزش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را در این بافت‌ها فراهم سازد. بهره‌برداری از تمامی پتانسیل‌های موجود در شهر و بهینه‌سازی وضعیت موجود به منظور افزایش بهره وری یکی از دلایل منطقی پرداختن به تجدید حیات بافت‌های شهری است، مسئله دیگر این است که باید به توسعه از درون، یعنی رونق بخشیدن به مراکز شهرها نیز بها داد. مراکز و محلاتی که بخش عمده‌ای از بافت آن دچار فرسودگی شده، کمبود در برخی سرانه‌های کاربری‌های شهری، فقدان سلسله مراتب مناسب در شبکه ارتباطی، وجود کاربری‌های ناسازگار، فقدان فضای سبز کافی و عدم رعایت ضوابط و استانداردهای افزایش تراکم (بلندمرتبه‌سازی) و بدندهای فرسوده و ضعیف اینی، به جهت قدمت بنها و استفاده از مصالح نامناسب از مسائل و مشکلات قابل مشاهده در چنین بافت‌هایی است (توسلی، ۱۳۸۰: ۷۴). مهم‌ترین مسئله بافت کهن را می‌توان عدم پاسخگویی شهر قدیم به نیازهای زندگی معاصر دانست. چنین به نظر می‌رسد؛ بهتر است پیش از آنکه مضلاط کنونی بافت قدیم به بحران‌های شهری تبدیل شود و جدایی شهر قدیم از شهر معاصر به تقابل این دو منجر شود، روشی هدفمند و اصولی در برخورد با این بخش از شهر اتخاذ گردد (بوچانی، ۱۳۸۳: ۱۸).

بافت‌های قدیمی شهرها توان تطبیق با شیوه زندگی مطرح شده توسط مدرنیسم را نداشته و کارایی لازم را از دست داده‌اند و در حقیقت بافت‌های فرسوده بزرگ‌ترین آموزشگاهی است که دائمًا نیاز به خلاقیت و تفکری نوین در جهت نوسازی دارد (عندلیب، ۱۳۸۹: ۴۷). ضروری است که برخوردي در خور توجه برای حل مشکلات این بافت‌ها به صورتی بنیادین نمود تا بتوان شور زندگی شهری را که حق مسلم هر شهروند می‌باشد به آن‌ها باز گرداند. (حسنی و روشنی، ۱۳۸۹: ۷۸). نوشهرسازی سعی در تجدید حیات بافت‌های شهری از طریق بهره‌گیری از ویژگی‌های تاریخی و بومی آن‌ها دارد. نوشهرسازی بطورکلی مجموعه‌ای از اصول شهری است که ساختمان‌های دارای سبک نو-ستی را برای شکل دادن به محله‌های نسبتاً پرتراکم، قابل پیاده‌روی و دارای کاربری مختلط پیشنهاد می‌کند. اگر چه نوشهرسازی ذاتاً با توسعه‌های مسکونی جدید مرتبط است، اما همواره بر توسعه درون بافت و شهرسازی در ارتباط با حومه‌های موجود تأکید می‌کند. نوشهرسازی آمیزه‌ای از سبک معماری، رشد هوشمند، مخالفت با توسعه‌های پراکنده و شهرسازی پایدار مبتنی بر حمل و نقل عمومی است (Marshall, 2003).

نوشهرگرایی در حال حاضر به عنوان پایه‌ای نظری و هدایت‌گر در تدوین ضوابط و مقررات توسعه بسیاری از شهرهای آمریکایی بکار گرفته می‌شود. در حال حاضر ۳۰۰ طرح نوشهر گرایی در کشور آمریکا در حال ساخت و یا

تکمیل است. اما در ایران، عدم اقبال به سوی اصول نوشهرگرایی و تمایل به شناخت بیشتر آن اصول بسیار شدید است، چراکه این جنبش به دنبال حل مسائل شهری و ارائه راهبردی برای احیای شهر، پیکربندی مجدد حومه‌های بی‌پیکر و محافظت از محیط ریشه دوانیده و طبیعی است. با توجه به اصول کلی نوشهرگرایی به نظر می‌رسد می‌توان اصول و قواعد آن را با شرایط خاص بافت‌های فرسود در ایران تطبیق داد که این اصول عبارتند از: قابلیت پیاده‌روی، ایجاد کاربری‌های مختلط، ایجاد گونه‌های مختلف مسکن در بافت، حفظ و تقویت ساختارهای سنتی، بهبود کیفیت طراحی و معماری، استفاده از مشارکت ساکنان، تقویت حمل و نقل عمومی و می‌باشد. (دانش و مرژده‌ی، ۱۳۸۷: ۱۳۵).

موضوع این پژوهش بررسی اصول نوشهرگرایی در برنامه‌ریزی محله‌های شهری به عنوان یکی از مهم‌ترین الگوهای اخیر برنامه‌ریزی در محله‌های محمودآباد سفلی و سالم آباد (محلات ۲ و ۴ که در ناحیه یک واقع شده‌اند و بخشی از بافت فرسوده شهر یاسوج در آن قرار گرفته است) می‌باشد.

۱-۲-۱- اهمیت و ضرورت

آنچه ما امروز از آن به عنوان بافت قدیمی یاد می‌کنیم سالها و شاید قرن‌ها بود که محل سکون و آرامش مردمان ساکن در شهرها را فراهم می‌کرد. بازگشت به مقتضیات فرهنگی و اجتماعی روزگار قدیم برای احیای این بافت‌ها نه لازم و نه امکان‌پذیر است. پس معاصرسازی و تطابق امکانات و کیفیت شهری این بافت‌ها با نیازهای امروزی می‌تواند راهبرد احیای چنین بافت‌هایی تلقی گردد.

نگاهی به مسائل و معضلاتی که بافت‌های قدیمی چه مستقیماً با آن دست به گریبان هستند و چه به طور غیرمستقیم در ایجاد و تقویت آنها نقش دارند نشان می‌دهد که نه باید و نه می‌توان این بافت‌ها را به لحاظ موقعیت مکانی خاص خود به دست فراموشی سپرد. این بافت‌ها چه از نظر ارزش زمین به عنوان مناسب‌ترین مکان برای استقرار عرصه‌های کار و فعالیت و چه از نظر ارزش‌های توریستی و گردشگری از ارزشمندترین زمین‌های شهری بشمار می‌آید. به نظر می‌رسد که بافت‌های فرسوده از چرخه رشد و توسعه در شهر بازمانده‌اند. از سوی دیگر این مناطق دارای توانمندی‌ها و پتانسیل‌های نهفته‌ای هستند که می‌توانند در جهت توسعه شهر در ظرفیت‌های بسیار بالایی اینجا نقش نمایند.

بنابراین پیش از آنکه معضلات بافت‌های فرسوده به شکل دیگری نمود پیدا کند باید با روشنی هدفمند و اصولی در برخورد با این مسئله اقداماتی صورت گیرد تا با تعیین اهداف قابل حصول و تدوین راهبردها و راهکارهای اجرایی امکان احیا ارزش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را در این بافت‌ها فراهم سازد. در این مسیر، تجدید حیات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی نیز به تبع از تغییرات کالبدی در متن شهر صورت می‌پذیرد. ضرورت مداخله در این بافت‌ها امری بدیهی و روشن است، آنچه باید مشخص شود چگونگی و روش‌های مداخله در این بافت‌ها می‌باشد. تئوری‌های جدید شهرسازی با یک بینش انتقادی نسبت به شهرسازی مدرنیستی تلاش در تأثیر بر رفتارهای فردی و اجتماعی و ارتقای مفاهیمی چون اجتماعات انسانی و کیفیت زندگی دارند.

یکی از تئوری‌های جدید طراحی و برنامه‌ریزی شهری "نو شهرسازی" می‌باشد که شامل طرح‌های سنتی و تلفیق آن با حساسیت‌های دوران مدرن است. اگر چه اصول شهرسازی جدید در ابتدای امر برای طراحی محلات مسکونی

جدید تدوین شده‌اند، اما به علت عدم وابستگی به مکان یا زمان خاص می‌توانند در ارتقاء کیفیت هر بافت شهری به کار آیند؛ چه در طراحی بخش‌های جدید شهر و چه در ارتقاء کیفیت سکونتی مناطق ساخته شده و توسعه یافته.

۳-۱- اهداف تحقیق

این پژوهش در پی آنست تا ضمن بازخوانی مفاهیم و مبانی نوشهرگرایی به عنوان رویکردی نوین و با بازتعریف مفهومی چون محله در بafتها فرسوده با انگیزه تقویت تعاملات و همبستگی‌های موجود اجتماعی، زمینه ارتقاء کیفیت زیست و سکونت در فضا را فراهم سازد. پژوهش حاضر بر آنست تا با تأکید بر اصول نوشهرگرایی و استفاده از سرمایه اجتماعی و کالبدی موجود موجبات ارتقاء سکونت را فراهم آورده و کیفیت‌های زیست را افزایش دهد. پایان نامه پیش رو تلاش دارد تا راهکارهایی ارائه دهد که موجبات ارتقاء کیفیت و نفوذپذیری بافت را که هم‌اکنون میسر نیست، امکان‌پذیر سازد.

هدف کلی:

۱. تدوین مجموعه‌ای از راهبردها و راهکارهای مداخله در بافت‌های فرسوده شهری با استفاده از اصول شهرسازی

جدید

اهداف علمی:

۱. امکان‌سنجی بکارگیری نوشهرگرایی در احیای محدوده مورد مطالعه

اهداف کاربردی:

۱. تدوین راهبردهای طراحی مجدد و افزایش کیفیت زندگی در محدوده مورد مطالعه

۴-۱- پیشینه پژوهش

الگوی شهرسازی جدید در اوخر قرن بیستم از طرف شهرسازانی چون پیتر کالتروب، آندراش دوانی و الیزابت پلاتزیبرک وارد برنامه‌ریزی شهری شده است. کفرانس شهرسازی جدید از سال ۱۹۹۳ میلادی به‌طور منظم هر سال برگزار می‌شود، ولی برای اولین بار در طول تاریخ برنامه‌ریزی شهری کاربرد شهرسازی جدید در بهسازی محلات قدیمی بر اساس چهارمین کفرانس شهرسازی جدید که در سال ۱۹۶۶ میلادی در شهر چارلستون ایالت متحده برگزار شد (حبیبی، ۱۳۸۲: ۲۸).

تا کنون مطالعات مختلفی درباره رویکرد نوشهرگرایی به‌ویژه در سطح جهانی انجام شده است.

چهار نمونه از تجربیات موفق نوشهرگرایان در زمینه احیای بافت‌های قدیمی شهر پیتسبورگ در مقاله‌ای تحت عنوان نوشهرسازی در شهر درونی ارائه شده، این تجربیات مربوط به نوسازی و بازسازی محلات این شهر می‌باشد. همچنین در خصوص اصول و معیارهای نوشهرگرایی، کتابی هم تحت عنوان منشور نوشهرگرایی توسط انتشارات شرکت پردازش و برنامه‌ریزی شهری ترجمه شده است. همچنین در دهه ۱۹۸۰ میلادی تعداد زیادی از معماران و شهرسازان آمریکایی از فرسودگی و زوال مراکز شهری و افزایش فراینده جوامع محلی که پراکنده و متفرق، وابسته به اتومبیل و دارای فاصله با مراکز شهری بودند، اظهار نارضایتی کردند. در سالهای پایانی دهه ۱۹۸۰ و ابتدای دهه ۱۹۹۰ این ارضایتی منجر به ظهور جنبش نوشهرگرایی شد (Lehrer, 2004).

حاجی پور، (۱۳۸۵) در مقاله‌ای با عنوان «برنامه‌ریزی محله _ مبنا رهیافتی کارآمد در ایجاد مدیریت شهری پایدار» در پی تبیین نقش و جایگاه رهیافت محله مبنا به منظور استفاده از آن در نظام برنامه‌ریزی و مدیریت شهری است. سعی دارد که ضمن توضیح اجمالی چگونگی تغییر و تحول در پارادایم شهرسازی؛ عوامل بروز و ظهور نگرش جدید به مدیریت و برنامه‌ریزی شهری را بررسی و مشخصه‌های رویکرد جدید را تبیین کرده و ظرفیت‌های آن را در نظام مدیریت شهری ارائه نماید.

شاهدوستی (۱۳۸۵) درمقاله‌ای تحت عنوان نوشهرسازی و الگوی توسعه شهری حمل و نقل محور در پی بیان این مطلب است که نوشهرگرایی، مراکز و فضاهای عمومی را به عنوان عرصه اجتماعی شهر و محل تعاملات اجتماعی می‌داند که باعث ایجاد سرزندگی در ساکنین می‌گردد.

فروزنده (۱۳۸۹) در دانشگاه تربیت مدرس (دانشکده هنر و معماری)، پایان‌نامه‌ای را با عنوان «برنامه‌ریزی محله محور در بافت‌های فرسوده شهری بر پایه رویکرد نوشهرگرایی» مطالعه موردنی: محله سنگلچ تهران» دفاع کرد. در این پایان نامه با ارائه تعاریف متعدد از سرمایه اجتماعی، ابعاد و شاخص‌های آن، به کاربرد مشارکت مردم در توسعه محله سنگلچ پرداخته است.

۵-۱- سوال‌ها و فرضیات

اصلی‌ترین سوالات این است که ۱. آیا بکارگیری اصول نوشهرگرایی می‌تواند باعث ارتقاء کیفیت سکونت و حیات شهری در محلات محمودآباد‌سفلي و سالم آباد شود؟
۲. کدام یک از اصول نوشهرگرایی می‌تواند نقش موثرتری در بهسازی محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد شهر یاسوج داشته باشد؟

در پاسخ به این سوالات فرضیه‌های زیر تدوین شده است:

۱. بکارگیری اصول نوشهرگرایی می‌تواند باعث ارتقاء کیفیت سکونت و حیات شهری در محلات محمودآباد‌سفلي و سالم آباد شود.

۲. تقویت حمل و نقل عمومی و فضاهای سبز (به عنوان یکی از اصول نوشهرگرایی) نقش موثرتری در بهسازی محلات محمودآباد‌سفلي و سالم آباد شهر یاسوج دارد.

۶-۱- روش تحقیق و مراحل آن

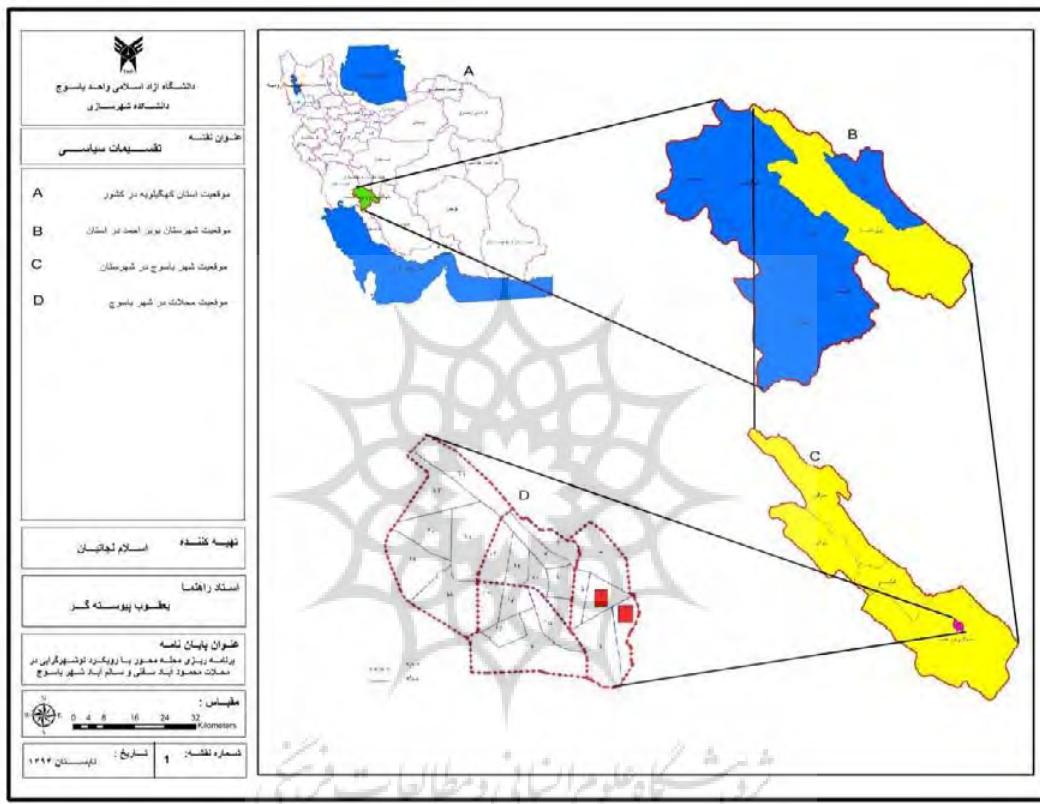
روش تحقیق در این پژوهش بر اساس اهداف کاربردی و بر اساس ماهیت تحلیلی - توصیفی، موردنی می‌باشد که به روش پرسشنامه‌ای با نوع نمونه‌گیری تصادفی در سطح دو محله مورد مطالعه اجرا می‌شود و سپس با استفاده از نرم افزار SPSS داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند.

۷-۱- محدوده پژوهش

فضای مورد مطالعه، بخشی از پیکره شهر یاسوج و بافت فرسوده آن می‌باشد. این محدوده ۱۲۲ هکتار از کل مساحت شهر را در بر می‌گیرد. محلات مورد مطالعه در ناحیه یک قرار دارند که در محله سالم آباد فضاهای درمانی و معابر از وضعیت مناسبی برخوردارند ولی در کاربری‌های ورزشی، فرهنگی، مذهبی، آموزشی و فضای سبز این

ناحیه دچار کمبود است. در محله محمودآباد سفلی فضاهای درمانی و معاابر از وضعیت مناسبی برخوردارند لیکن در کاربری‌های ورزشی، فرهنگی، فضای سبز و آموزشی دچار کمبود می‌باشد.

جمعیت محلات در سال ۱۳۸۵ معادل ۸۵۶۱ نفر می‌باشد. محلات مورد مطالعه از قدیمی‌ترین محلات شهر یاسوج می‌باشند که در آن کیفیت‌های سکونتی به علت عدم استحکام بنا، در قسمت‌هایی از بافت به دلیل نداشتن دسترسی مناسب و عمده‌تاً بسیار باریک و ناکارآمد و... تا حدودی کاهش یافته است. (مهندسین مشاور آمود، ۱۸).

شکل شماره ۱: موقعیت محلات مورد مطالعه در شهر یاسوج

۲- مفاهیم، دیدگاهها و مبانی نظری

۱-۲ - محله و محله- محله

همانطور که در تعریف‌های به عمل آمده از شهر، تنوع و گوناگونی فراوانی که بیشتر به سبب تلاش رشته‌های مختلف در تعریف شهر است وجود دارد، تعاریف محله نیز از دیدگاه دانش‌های مختلفی که با این مفهوم شهری در ارتباط‌اند تعریف شده است. به عبارت دیگر متخصصان در ارتباط با زمینه کار و فعالیت خود در علمی چون جغرافیا، جامعه‌شناسی، معماری و شهرسازی، برنامه‌ریزی مسکن، و ... تعاریفی متفاوت از محله ارائه داده‌اند «مفهوم محله در هر کشور تعریفی خاص خود دارد. به عنوان نمونه در مراکش، محله کمتر مفهوم اداری و تجاری دارد [و در عرض [دارای مفهومی سمبلیک است].» (ربانی، ۱۳۸۲: ۱۵۶)

چندوجهی بودن مفهوم محله متخصصین علوم مختلف را برابر آن داشته تا هریک بر اساس تخصص خود نظرات خود را ابراز دارند: در اوایل قرن بیستم رابت ایزرپارک و برگس محله را یک واحد اجتماعی و اکولوژیکی قابل برنامه‌ریزی تعریف نمودند. (Randolph, 1984:5). از جانبی کلر محله را مکانی با مزه‌های فیزیکی و عادی (Keller, 1968:89) و موریس و هس محله را از اجتماع مکان و مردم با حس مشترک در یک محدوده‌ای که به سهولت برای مردم قابل تردید باشد معرفی نمودند (Morris and Hess, 1975: 6).

محله یا بروزنه به قسمتی از یک شهر یا روستا گفته می‌شود که نام، محدوده و مشخصات خود را داشته باشد. در محاوره‌های فارسی محله یک واحد اجتماعی و محل سکونت اشاره از جامعه است که بهویژه از نظر اجتماعی دارای وجود مشترک می‌باشند. به لحاظ معنایی محله جای حلول، فرود، جا و مکان می‌باشد (معین، ۱۳۶۲ ص ۳۹۲).

در ایران، محله‌ها کالبد سکونت و اشتغال ۱۲۵۰ - ۷۰۰ خانوار با دامنه نوسان شعاع دسترسی پیاده ۳۷۵ - ۳۰۰ متر (۵ - ۴ دقیقه پیاده) هستند که با عناصر شاخص فرهنگی (مسجد) و آموزشی (دبستان) تعریف می‌شود. هر محله، با شبکه سواره روی دور محله‌ای، از سایر محلات مجاور جدا و مستقل می‌گردد (حبیبی ۱۳۷۸ ص ۱۶)

اگرچه در گذشته در بسیاری از طرح‌های شهری مفهوم محله در ابعاد کالبدی و جمعیتی جست وجو می‌شد، اما به تدریج با مطالعه محله‌های قدیمی و دقت در ماهیت محله‌های مسکونی، این دیدگاه ایجاد شد که آنچه موجب شکل‌گیری محله‌ها می‌شود، نه صرفاً ابعاد کالبدی و جمعیتی آن‌ها، بلکه موضوعاتی مانند پیوندهای اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، قومی، اقتصادی یا عواملی از قبیل بستر طبیعی شهر نیز هستند (غروی الخوانساری، ۱۳۸۵ ص ۱۸).

۲-۲- چیستی نوشهرگرایی

نوشهرگرایی واکنشی به رشد پراکنده شهرها و مبنایی برای پایداری رشد شهری، رشد هوشمند و حمل و نقل عمومی می‌باشد. نوشهرگرایی بن مایه جریان به سمت و سوی سلامتی اجتماعی و افزایش کیفیت زندگیست. نوشهرگرایی عبارت است از خلق یک زندگی بهتر برای آینده همه ما (ناصری، ۱۳۸۶، ص ۱۹). همچنین اصول برنامه‌ریزی است که محلات قابل زیست و قابل پیاده‌روی در یک محیط مساعد پیاده‌روی را به وجود می‌آورد (Hikichi, 2003; 3).

نوشهرگرایان معتقدند بازتوالید سنت‌های برنامه‌ریزی و معماری می‌تواند به خلق مکان مطلوب‌تر برای زندگی و محلات خاطره‌انگیز و به‌یادماندنی منجر شود (مدنی پور، ۱۳۷۹:۳۱۰). نوشهرگرایان با انتقاد از توسعه حومه‌ها در حاشیه شهر بر ضرورت بازگشت به الگوی سنتی طراحی محلات مسکونی برای ایجاد جوامع پایدار و کارا تأکید می‌ورزند. گرچه حومه‌های شهری در این سالها محبوب بود و غالباً از نظم فضایی جالبی نیز برخوردار بودند، اما اجرای آن بسیار گران بوده و چیزی بیش از یک منطقه مسکونی منزوی که گاهی اوقات برخی خدمات محلی را در خود دارد نیست.

نداشتن یک مرکز خاص و گستردگی آن و همچنین نداشتن مقیاس انسانی باعث شده است که این شیوه شهرسازی نیاز به صرف منابع مالی عظیمی داشته باشد. همچنین به علت نیاز به وسیله نقلیه در بیشتر سفرهای خانگی و سفرهای رفت و برگشت به محل کار، مصرف سرانه اتومبیل بسیار بالا می‌باشد. اولین بار در دهه ۱۹۷۰ وقتی نوعی از توسعه

حومه‌ای اصلاح شده توسط تعدادی از معمارها مورد توجه قرار گرفت، اصول اولیه نوشهرگرایی شروع به شکل‌گیری کرد.

در ابتدای دهه ۱۹۸۰ نوشهرگرایان دسته کوچکی از معمارها و شهرسازها بودند که هدف آن‌ها کم کردن تأثیرگذاری اتومبیل بر زندگی روزمره ساکنین شهرهای آمریکا بود. آندره دوینی^۱، الیزابت پلیتر زیبرک^۲ و پیتر کالتروپ^۳ چهره‌های پرحرارت و کاریزماتیک و تعدادی دیگر از نوشهرگرایان، مشکلات زندگی حاصل از توسعه حومه‌ای و امتیازات زندگی در بافت‌های سنتی را در همایش‌ها و سخنرانی‌ها مطرح نمودند. در سال ۱۹۹۳ تحت عنوان کنگره‌ای برای نوشهرگرایی گرد هم آمدند و در سال ۱۹۹۶ بیانیه‌ای را با نام منشور نوشهرگرایی برای ارائه دیدگاه‌های ایشان منتشر ساختند. آن‌ها به منظور نشان دادن اهداف خود، شهر جدید سی ساید در فلوریدا را طراحی و اجرا کردند که در آن از پیاده‌روها، هشتی‌های جلوی ورودی ساختمان‌ها، و دیگر عناصر یادآور شهرسازی قدیمی استفاده شده بود (عسگری، ۱۳۸۳ به نقل از سالک ۱۳۸۶: ۲۲).

در حالت کلی، نوشهرگرایی دیدگاهی شهرسازانه با ماهیت اجتماعی است که بر ایجاد بافت شهری با مقیاس انسانی تأکید دارد. البته هدف حذف اتومبیل از زندگی روزانه نیست، بلکه سعی می‌شود که پیاده‌ها، با وجود اتومبیل‌ها در سطح شهر، احساس ایمنی و آسایش، راحتی و رضایت نمایند. در نوشهرگرایی برخورد رو را از نزدیک مردم با هم‌دیگر کاملاً مورد توجه قرار می‌گیرد. معمولاً در این رویکرد سعی می‌شود انواع خانه‌ها با کیفیت‌ها و سعت‌ها و نماهای مختلف در کنار هم قرار گیرند. بنابراین اشار مردم از طبقات درآمدی متفاوت در کنار هم در چنین محله‌هایی زندگی می‌کنند و اختلاط درآمدی و فرهنگی حاصل می‌شود. نوشهرگرایی به هیچ وجه نیازهای حیات مدرن و پسامدرن را رد نمی‌کند، بلکه می‌کوشد در جهت رفع آن‌ها راه حل‌هایی کالبدی، فنی و متناسب با حیات انسانی و حفظ محیط زیست با تأکید بر جایگاه فراموش شده انسان (نه اتومبیل) بیابد (ناصری، ۱۳۸۶: ۲۰).

جدول آتی فهرستی از کنگره‌های برگزار شده نوشهرسازی را به همراه موضوعات مورد طرح آن ارائه می‌نماید.

جدول شماره ۱: کنگره‌های نوشهرسازی

عنوان کنگره	سال برگزاری	محل برگزاری	توضیحات
کنگره پنجم	۱۹۹۳	Alexandria, Virginia	موضوع اصلی: محله، بخش و کربدor
کنگره دوم	۱۹۹۴	Los Angeles, California	موضوع اصلی: ساختمان‌ها، بلوک‌ها و خیابان‌ها
کنگره سوم	۱۹۹۵	San Francisco, California	موضوع اصلی: طبیعت، زیرساخت‌ها و منطقه
کنگره چهارم	۱۹۹۶	Charleston, S.C.	تصویب منشور نوشهرسازی توسط شرکت کنندگان
کنگره پنجم	۱۹۹۷	Toronto, Canada.	نخستین کنگره بین‌المللی با حضور نمایندگان ۱۸ کشور
کنگره ششم	۱۹۹۸	Denver, Colorado.	موضوع اصلی: منطقه
کنگره هفتم	۱۹۹۹	Milwaukee, Wisconsin	موضوع اصلی: شهر درونی
کنگره هشتم	۲۰۰۰	Portland, Oregon	موضوع اصلی: شرایط سیاسی
کنگره نهم	۲۰۰۱	New York City, New York	موضوع اصلی: از محله تا منطقه...
کنگره دهم	۲۰۰۲	Miami, Fla.	موضوع اصلی: از حومه‌ها تا شهرهای کوچک
کنگره بیاندهم	۲۰۰۳	Washington, D.C.	موضوع اصلی: از آرزوها تا واقعیت: شهر در حال ظهور
کنگره دوازدهم	۲۰۰۵	Pasadena, Calif.	موضوع اصلی: شهر چند مرکزی

منبع: www.nutimeline.net

¹ Andrés Duany

² Elizabeth Plater-Zyberk

³ Peter Calthorpe

۳-۲- اصول طراحی محله از دیدگاه نوشهرسازی:

۱. قابلیت پیاده‌روی (Walkability):

بسیاری از فعالیت‌های روزمره باید در فواصل پیاده‌روی اتفاق بیافتد، این ویژگی به کسانی که رانندگی نمی‌کنند به ویژه کهنسالان و جوانان استقلال می‌بخشد. شبکه‌های درهم‌تنیده خیابان‌ها باید به گونه‌ای طراحی شوند که پیاده‌روی را ترغیب کرده و سفرهایی که با استفاده از خودرو انجام می‌شوند را چه از نظر تعداد سفر و چه از نظر مسافت، کاهش دهنده و از این راه به حفظ انرژی کمک کنند.

۲. ارتباط پذیری (Connectivity):

شبکه خیابان‌های بهم پیوسته که ترافیک را توزیع می‌کند و پیاده‌روی را آسانتر می‌نماید. سلسله مراتبی از خیابان‌های باریک، کم عرض، بلوارها و کوچه‌ها شبکه پیاده و قلمره عمومی دارای کیفیت بالا که پیاده‌روی را لذت‌بخش می‌کند.

۳. کاربری مختلط و تنوع (Mixed Use & Diversity):

ترکیبی از فروشگاه‌ها، دفاتر کار، آپارتمان‌ها و خانه‌ها در محدوده طراحی، کاربری مختلط در محلات، بلوک‌ها و ساختمان‌ها

تنوع افراد از گروه‌های سنی، طبقات، فرهنگ و نژادهای مختلف

جوامعی که بر اساس اصول نوشهرسازی شکل گرفته‌اند در ایجاد فرصت‌های شغلی در دوران اقتصاد پساصنعتی که مبتنی بر بنگاه‌های تجاری کوچک، کسب و کارهای خانگی، تجارت الکترونیک و مشاغل پاره وقت چندگانه است، بسیار موفق‌اند. برای ایجاد فرصت‌های کافی برای رشد نرخ اشتغال باید ۳۰ درصد یک هسته شهری یا محله‌ای که دارای کاربری‌های مختلط است به مراکز کاری اختصاص یابد. وجود گونه‌های متنوع ساختمانی با فضاهایی برای توسعه و تحول تدریجی از دیگر ملزمات این هسته‌هاست.

۴. مسکن مختلط (Mixed Housing):

گونه‌ها، اندازه‌ها و قیمت‌های مختلف واحدهای مسکونی در قربات بیشتری با یکدیگر قرار می‌گیرند. جوامع محلی باید محلاتی را خلق کنند که امکان ایجاد تنوعی از گونه‌های ساختمانی مختلف را فراهم کرده و هم زمان امکان استفاده آسان و راحت از پهنه‌های خرد را میسر سازند.

۵. معماری و طراحی شهری با کیفیت (Quality Architecture & Urban Design):

تأکید بر زیبایی، زیبایی‌شناسی، آسایش انسان و خلق حس مکان، تعیین مکان کاربری و اماكن مدنی در اجتماع به‌طور ویژه، معماری با مقیاس انسانی و محیط پیرامونی زیبا سبب نوازش روح انسان می‌شود.

مهم‌ترین وظیفه طراحی شهری احیای یک محیط عمومی و پر تنوع است. محیط‌ها ترکیبی پیچیده و زنده‌اند و هدف ما باید تولید محیط‌هایی باشد که از طبیعتی با کاربری‌های ترکیب شده و شخصیتی غنی و متنوع و آگاهانه برخوردار باشند. (تیبالدز، ۱۳۸۵، ص ۲۸).

۶. ساختار سنتی محلات (Traditional Neighborhood Structure)

مؤلفه‌های بنیادین نوشهرسازی حقیقی محله، پنهانه یا ناحیه و محور شهری است. محلات محدوده‌های شهری هستند که دارای گستره متعادلی از فعالیت‌های انسانی باشند. پنهانه‌ها یا نواحی محدوده‌های شهری هستند که بر حول یک فعالیت اصلی و عمده از قبیل یک پردیس دانشگاهی سازمان یافته، استوارند و محورهای شهری سامانه‌هایی خطی از حمل و نقل یا فضای سبز هستند که موجود ارتباط یا انصال محلات و پنهانه‌ها هستند. (پلاتر زیبرک، ۷۹)

۷. تراکم افزایش یافته (Increased Density)

ساختمان واحدهای مسکونی، مغازه‌ها و خدمات بیشتر و نزدیک‌تر به هم که سبب آسان شدن پیاده‌روی می‌شود، به منظور فراهم کردن کاربرد کارایی خدمات و منابع و برای خلق مکانی راحت، مطبوع و مناسب برای زندگی جین جکوبز معتقد است که نیروی حیات، انرژی و زندگی شهری در نتیجه تراکم جمعیتی و داشتن همسایگان مختلف حاصل می‌گردد. (Grant, 2006, 52)

۸. حمل و نقل هوشمند (Smart Transportation)

شبکه‌ای از سیستم‌های ریلی دارای کیفیت بالا که شهرها، شهر کوچک‌ها و محلات را به یکدیگر متصل می‌کند. طراحی حامی افراد پیاده (pedestrian friendly) که سبب تشویق به استفاده بیشتر از دوچرخه، اسکیت،... و پیاده‌روی به عنوان روشی برای رفت و آمد روزمره می‌شود

۹. پایداری (Sustainability)

اثرات جانبی زیست محیطی حداقل برای توسعه و اجرای آن تکنولوژی‌های حامی محیط زیست که به محیط زیست و ارزش‌های سیستم‌های طبیعی احترام می‌گذارد. کارایی انرژی استفاده کمتر از سوخت‌های فسیلی

پیاده‌روی بیشتر، رانندگی کمتر (تیبالدز، ۱۳۸۵: ۵۹).

۱۰. کیفیت زندگی (Quality Of Life)

به طور کلی کیفیت چگونگی یک پدیده است که تأثیر عقلانی-عاطفی خاصی بر انسان می‌گذارد و منظور از آن اولاً خاصیت‌ها ویژگی‌های اصلی یک چیز و ثانیاً کلیت و نظامی از جزء کیفیت‌هایی است که یک چیز را به وجود آورده‌اند. (پاکزاد، ۱۳۸۶، ص ۷۰) مقالاتی در باب طراحی شهری برخی از ویژگی‌های یک فضا نقش اساسی تری دارند که به آن‌ها ویژگی‌های اساسی یا کیفیت آن فضا گفته می‌شود. این کیفیت‌ها که قابل ادراک هستند می‌توانند حاصل فرم یا عملکرد یا معنای آن عینیت باشند:

۱- کیفیت‌های صوری یا ظاهری (فرمال)

۲- کیفیت‌های عملکردی

۳- کیفیت‌های معنایی

۴-۲- تأثیر به کارگیری اصول نوشهرگرایی در احیای بافت‌های کهن ناکارآمد

با توجه به انطباق اصول نوشهرگرایی و معیارهایی که فضاهای بافت‌های قدیمی شهرهای ایران را شکل داده‌اند، چنین به نظر می‌رسد که می‌توان در بهسازی، نوسازی و حتی بازسازی چنین بافت‌هایی اصول و قواعد نوشهرگرایی را به کار بست. در این میان، هرگونه مداخله در چنین بافت‌هایی باید با توجه به ویژگی‌های محیطی، بسترها فرهنگی و اجتماعی و حول محور حفظ کلیه ارزش‌های کالبدی، اجتماعی و فرهنگی بافت صورت پذیرد. در این قسمت به ابعاد مختلف احیا (احیای اقتصادی، احیای اجتماعی و احیای کالبدی) بافت‌های تاریخی در جدول زیر اشاره می‌کنیم:

جدول شماره ۲: تأثیر بکارگیری اصول نوشهرگرایی در احیای بافت‌های فرسوده و کهن شهری

نوشهرگرایی	احیای اقتصادی	احیای اجتماعی	احیای کالبدی
پیاده‌روی	سیاست فعالیت به حاشیه مسیر پیاده -افزایش حضور مردم در خیابان -افزایش مظلوبیت بافت و تداوم فرایند. حفاظت -ساختاری عناصر شهری و اینه مسیرهای پیاده برای جذب مردم -افزایش نظرات اجتماعی و تأمین امنیت -احساس هویت فردی و احساس تعقل به مکان	-افزایش حضور مردم در خیابان -افزایش برخوردها و تعلمات اجتماعی -جذب گردشگران و تأمین یک منبع درآمد	از طریق ایجاد جاذبیت برای حضور مردم در بافت -تقویت ارتباط محلات با ساختار اصلی شهر مهgorیت -تقویت ارتباط عناصر شهری و ایجاد فضای شهری منسجم -باقتها تاریخی را زین میرد -ارتباط بین عناصر سازنده محله و ارتباط بل سایر محلات -امتناج پرسنگی عملکردی و فضایی -تقویت هویت پسری و ارتقاء خوانایی بافت
ارتباط پذیری	گردشگران -افزایش جذابیت بافت و حضور گستره‌تر شهری -حضور گروههای سنتی، درآمدی و اجتماع متعدد -افزایش نوان رقابتی شهر دورنی و ایجاد ارزش -افزایش نظرات اجتماعی و امنیت -افزایش تعاملات اجتماعی	سایه‌گذاری ارتباط محلات با ساختار اصلی شهری -سایه‌گذاری توزع در نوع مخطابان فضاهای شهری -سایه‌گذاری از مردم -گستره‌تری از مردم	-سایه‌گذاری ارتباط محلات با ساختار اصلی شهری -تقویت ارتباط عناصر شهری و ایجاد فضای شهری منسجم -سایه‌گذاری توزع در قیمت مسکن و امکان جذب طیف -تقویت امکان مشارکت شهروندان در احیای بافت -امکان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، عمومی و دولتی
مسکن مختلط	معاصرسازی بافت از طریق معماری و طراحی -تقویت هویت بافت و جسی تعلق به مکان -شهری با کیفیت باعث جیات دویاره فعالیت‌های -معماری و طراحی -کیفیت معماری ساختمان‌های توسعه موجب احیای کالبدی -کیفیت مطلوب ساختمان‌های مسکونی باعث -جهد اشاره متوسط و مرتفه جامعه می‌گردد.	معاصرسازی ساختار سنتی -تقویت هویت بافت از طریق معماری و طراحی -تقویت امکان نظرات اجتماعی و کاشش جنم و بزرگاری -تقویت احتماد، شخصیت و منزلت در ساختن بافت -شهری با کیفیت -کیفیت مطلوب ساختمان‌های مسکونی باعث -جهد اشاره متوسط و مرتفه جامعه می‌گردد.	-ایجاد تنوع در قیمت مسکن و امکان جذب طیف -تقویت احتماد، شخصیت و منزلت در ساختن بافت -امکان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، عمومی و دولتی
ساختمان سنتی محلات	از جذب انتشار متوسط و مرتفه جامعه می‌گردد. -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان -افزایش فضایی برای تبلور نظاهرات و تعاملات اجتماعی -افزایش تصور ذهنی از تراکم از تراکم افزایش بافت	از جذب انتشار متوسط و مرتفه جامعه می‌گردد. -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان	از جذب انتشار متوسط و مرتفه جامعه می‌گردد. -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان -افزایش حضور ذهنی از حدود محله و جسی تعلق به مکان
حمل و نقل کارآمد	کاهش استفاده از اتوبوس و سرعت اتوبوس -تغییر مطبوعیت بافت برای اشاره که امکان -دادشن اتومبیل شخصی را ندارند.	کاهش استفاده از اتوبوس و سرعت اتوبوس -تغییر مطبوعیت بافت برای اشاره که امکان -دادشن اتومبیل شخصی را ندارند.	کاهش استفاده از اتوبوس و سرعت اتوبوس -تغییر مطبوعیت بافت برای اشاره که امکان -دادشن اتومبیل شخصی را ندارند.
پایداری	کاهش هزینه کنترل آلودگی‌ها -استفاده از مصالح بوم آورد	کاهش هزینه کنترل آلودگی‌ها -استفاده از مصالح بوم آورد	کاهش هزینه کنترل آلودگی‌ها -استفاده از مصالح بوم آورد

منبع: خلیلی، ۱۳۸۵

۳- تحلیل پرسشنامه

روش‌های آماری به کار گرفته شده در این پژوهش به ترتیب عبارتند از روش‌های آماری توصیفی و استنباطی. در روش‌های آماری توصیفی از میانگین، جداول فراوانی، درصدهای فراوانی، نمودارها و... و در آمار استنباطی از روش مقایسه‌ای استفاده می‌گردد. در این پژوهش برای بررسی و تحلیل فرضیه اول از آزمون T تک نمونه استفاده کرده‌ایم. میانگین فرضی را در این آزمون ۳ در نظر گرفته‌ایم و چنانچه میانگین نمرات اعضای نمونه اختلاف معنی‌داری در جهت بیشتر بودن با میانگین فرضی (در اینجا ۳) داشته باشد، فرضیه مورد پژوهش ما مورد تأیید قرار می‌گیرد. قابل ذکر است در این پژوهش نمرات متغیرها دارای توزیع نرمال بوده و تحلیل‌ها از نوع آمار پارامتریک می‌باشد. در بسیاری از پژوهش‌ها، هدف بررسی اختلاف یک گروه با یک مقدار ثابت است. در مواردی از این قبیل براساس شرایط و نوع داده‌ها از آزمون پارامتری، t یک نمونه‌ای، دو نمونه‌ای و آزمون‌های غیرپارامتری مثل آزمون دو جمله‌ای، کای اسکور و غیره استفاده می‌شود. براساس نوع داده‌ها که رتبه‌ای و انحراف معیار مشخص دارند از آزمون t یک نمونه‌ای استفاده شده است. توزیع t به درجه آزادی بستگی دارد، هرچه درجه درجه آزادی بیشتر شود توزیع t به توزیع نرمال استاندارد نزدیک‌تر می‌شود.

برای تصمیم‌گیری در مورد رد یا قبول فرضیه‌ها با توجه به مقدار p -value و آماره t عمل می‌کنیم. بدین صورت که اگر $p\text{-value} < t$ باشد فرض H_0 رد و در غیر این صورت فرض H_0 پذیرفته می‌شود. در زیر به تحلیل و سنجش هر کدام از شاخص‌های نوشهرگرانی می‌پردازیم:

قابلیت پیاده‌روی

برنامه‌ریزی برای عابرین پیاده با آفرینش شبکه‌ای در هم تنیده از خیابان‌ها، معابری که از میان بلوک‌ها عبور می‌کنند، کوچه‌ها، پارک‌های کوچک و مسیرهایی که گزینه‌های متعددی را برای دستیابی به مکانی خاص فراهم می‌کنند، شروع می‌شود. این شبکه باید مردم را به سوی مغازه‌ها و خدمات رهنمون کرده و این حسن را که پیاده‌روی به مراتب از رانندگی و توقف کردن راحت‌تر است، ارتقا دهد. بلوک‌ها باید کوچک باشند تا عابرین پیاده بتوانند پیامون یا از میان آن‌ها به سرعت حرکت کنند. ساکنان محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد براین باورند که طراحی کوچه‌ها و خیابان‌ها به گونه‌ای است که قابلیت پیاده‌روی در آن‌ها را نسبتاً مطلوب می‌کند. همانطور که در نتایج جدول زیر نشان می‌دهد میانگین محاسبه شده برای قابلیت پیاده‌روی ($3/30$) بیشتر از میانگین مطلوب (3) است. از آنجاکه سطح اطمینان نیز کمتر از $0/05$ است می‌توان گفت که نظرات ساکنان بسیار به هم نزدیک بوده و از لحاظ آماری معنادار است.

جدول شماره ۳: میزان آماره t در رابطه با قابلیت پیاده‌روی

قابلیت پیاده‌روی	مقدار t	درجه آزادی	سطح اطمینان	کمترین بیشترین	تعداد جامعه نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای میانگین	معیار
قابلیت پیاده‌روی	$17/31$	324	$0/000$	$0/27$	$0/317$	$3/30$	$0/317$	$0/017$	معیار
ارزش تی: ۳									

منبع: یافته‌های پژوهش

ارتباط پذیری

ارتباط پذیری را در واقع می‌توان به عنوان شبکه‌ای از دسترسی‌ها به صورت زیر بیان کرد.
شبکه خیابان‌های به هم پیوسته که ترافیک را توزیع می‌کند و پیاده‌روی را آسانتر می‌نماید.

- ✓ سلسله مراتبی از خیابان‌های باریک، کم عرض، بلوارها و کوچه‌ها
- ✓ شبکه پیاده و قلمرو عمومی دارای کیفیت بالا که پیاده‌روی را لذت‌بخش می‌کند.

نتایج حاصل از پرسش‌های مربوط به ارتباط پذیری محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد نشان داد که میانگین محاسبه شده (۲/۸۶) کمتر از میانگین مطلوب (۳) است. این بدان معنا است که شبکه پیاده‌روها و مکان‌های عمومی دارای کیفیت مطلوبی نیست و در محلات می‌توان شبکه‌ای از خیابان‌های باریک و کم عرض را مشاهده کرد که دسترسی به تمام کوچه‌ها و خیابان‌ها را مشکل می‌کند.

جدول شماره ۴: میزان آماره t معیار ارتباط پذیری

معیار	ارتباط پذیری	ارزش t : ۲
تعداد جامعه نمونه	۷/۸۶	۳۲۵
میانگین	۰/۵۱	۰/۰۲۸
انحراف معیار	۰/۰۲۸	نطایی میانگین

منبع: یافته‌های پژوهش

کاربری مختلط و تنوع

اختلاط کاربری‌ها باعث اطمینان از وجود فرصت‌هایی برای برخوردها و تماس‌های سازنده بدون هماهنگی قبلی (اتفاقی) مردم با یکدیگر می‌شد و راحتی و سهولت ملاقات‌ها و فعالیت‌های اجتماعی را افزایش می‌داد. از این رو حوزه مرکزی به کانونی مهم برای تعاملات جمیع مبدل گردید. این جریان تبادل اطلاعات و نظرات را بهبود می‌بخشید که بهنوبه خود سرزندگی اجتماعی و اقتصادی شهر را افزایش می‌داد.

براساس نتایج جدول شماره ۵، در محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد می‌توان ترکیبی از فروشگاه‌ها، آپارتمان‌ها و خانه‌ها را دید. در این محلات همچنین می‌توان تنوع گروه‌های سنی، فرهنگ را ملاحظه کرد. تنوعی از فروشگاه‌ها و فرهنگ‌ها که می‌تواند به ارتقای کیفیت محلات کمک کند. میانگین محاسبه شده برای کاربری مختلط و متنوع (۴/۲۰) بیشتر از میانگین مطلوب (۳) است. از طرفی سطح اطمینان نیز کمتر از ۰۰۵ است که نشان از معنادار بودن نتایج است.

جدول شماره ۵: میزان آماره t معیار کاربری مختلط و تنوع

معیار	کاربری مختلط و تنوع	ارزش t : ۰/۷۷
تعداد جامعه نمونه	۴/۲۰	۳۲۵
میانگین	۰/۳۹	۰/۰۲۲
انحراف معیار	۰/۰۲۲	نطایی میانگین

منبع: یافته‌های پژوهش

مسکن مختلط

یکی از پشتونهای اساسی جنبش نوشهرسازی، سازگاری گونه‌های ساختمانی یا ساختمان‌هایی با توده، ارتفاع و سبک معماری تا حدودی مشابه است. هنگامی که گونه‌های ساختمانی ضامن محرومیت، امنیت و کیفیت مستمر عرصه‌های خیابانی باشند، سازگار تلقی می‌شوند.

براساس نتایج جدول شماره ۶ مساکن در محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد از تنوع و اختلاط مطلوبی برخوردارند. به طوری که میانگین محاسبه شده (۴/۲۲) از میانگین مطلوب (۳) بیشتر است. این بدان معنا است که در این محلات مساکن با اندازه و قیمت‌های متفاوت دیده می‌شود. خانه‌ها به گونه‌ای در محلات ساخته شده‌اند که ضامن محرومیت و امنیت ساکنان بوده و این امر زمینه ارتقای کیفیت محیط مسکونی را فراهم می‌کند.

جدول شماره ۶: میزان آماره t معیار مسکن مختلط

معیار	تعداد جامعه نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای میانگین
مسکن مختلط	۳۲۵	۴/۲۲	۰/۳۲۳	۰/۰۱۷
مقدار t	۶۸/۵۷	۲۲۴	۰/۰۰۰	کمترین درجه آزادی سطح اطمینان بیشترین
ارزش تی:	۳	۱/۲۶	۱/۱۹	۰/۱/۲۶

منبع: یافته‌های پژوهش

معماری و طراحی مسکن شهری با کیفیت

یکی از جالب‌ترین وجوه نوشهرسازی شناخت این مهم است که چیدمان فضایی کاربری‌ها در محیط شهری تاثیری شگرف بر حیات اجتماعی، اقتصادی و مدنی دارد. آن چه ما از الگوی توسعه حومه‌ای و اباشت حوزه‌های تک کاربری و مبتنی بر خودرو فراگرفته‌ایم این است که چنین حوزه‌هایی تأثیر منفی بر کیفیت زندگی مان داشته‌اند. این تأثیر در نامتناسب‌ترین حالت خود در زندگی زنان، کهنه‌سالان و کودکانی که از لحظه اقتصادی و کالبدی جزء اشاره محروم جامعه هستند نمود بیشتری داشته است. وظیفه اصلی معماری شهری تعریف کالبدی خیابان‌ها و فضاهای شهری به مثابه مکان‌هایی با استفاده همگانی است.

از نگاه ساکنان محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد طراحی شهری موجود از کیفیت نسبتاً مطلوبی برخوردار است. نتایج جدول شماره ۷ نشان می‌دهد که میانگین محاسبه شده (۳/۵۷) از میانگین مطلوب (۳) بیشتر است که این امر به معنای آن است که در محلات برای ساخت خانه‌ها از سبک‌های معماری متفاوت و مصالح مناسب استفاده می‌شود. همچنین نحوه طراحی و ساخت فضاهای عمومی در محلات باعث افزایش تعاملات شده است. از طرفی ساکنان محلات براین باورند که طراحی کوچه‌ها، خیابان‌ها و فضاهای عمومی متناسب با ویژگی‌های منطقه و متنوع می‌تواند کیفیت محیط مسکونی را ارتقا دهد.

جدول شماره ۷: میزان آماره t معیار معماری و طراحی شهری با کیفیت

معیار	تعداد جامعه نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای میانگین
کیفیت	۳۲۵	۲/۵۷	۰/۴۱	۰/۰۲۳
معماری و طراحی شهری با کیفیت	۲۴/۸۸	۳۲۴	۰/۰۰۰	کمترین درجه آزادی سطح اطمینان بیشترین
ارزش تی:	۳	۰/۵۲	۰/۰۶۱	۰/۰۶۱

منبع: یافته‌های پژوهش

ساختمانی محلات

مؤلفه‌های بنیادین نوشهرسازی حقیقی محله، پنهانه یا ناحیه و محور شهری است. محلات محدوده‌های شهری هستند که دارای گستره متعادلی از فعالیت‌های انسانی باشند. پنهانه‌ها یا نواحی محدوده‌های شهری هستند که بر حول یک فعالیت اصلی و عمده از قبیل یک پردازشگاهی سازمان یافته، استوارند و محورهای شهری سامانه‌هایی خطی از حمل و نقل یا فضای سبز هستند که موجد ارتباط یا انصال محلات و پنهانه‌ها هستند. در یک محله سنتی شکل فضاهای باز باید ارتباطی مستقیم با شبکه خیابان‌ها و معابر داشته باشد. مرکز خرید عمومی، میدان شهری، فضاهای سبز، پارک‌ها و لبه‌ها همگی باید با طرح کل محله در ارتباط باشند. زمین‌ها و محوطه‌های ویژه بازی، خیابان‌هایی که از یک طرف باز و از سوی دیگر بن‌بست و دوربرگردان هستند و میدان‌نیز به عنوان فضاهای سبز کوچکتر همگی باید با طرح بلوك مربوط به خود مرتبط باشند. یک محله سنتی ایده آل به نوعی متضمن تماس با یک پارک، میدان، میدان شهری و یا یک فضای سبز روستایی است که در فاصله ۵ تا ۱۰ دقیقه‌ای از مرکز قرار داشته و پیاده قابل دسترسی است.

مرکز و لبه قابل تشخیص و تمایز

فضای عمومی در مرکز

اهمیت کیفیت قلمرو عمومی و فضای باز عمومی طراحی شده به صورت هنر مدنی

در برگرفتن طیفی از کاربری‌ها و تراکم‌ها در فاصله پیاده‌روی ۱۰ دقیقه‌ای

جدول شماره ۸ نشان می‌دهد که میانگین محاسبه شده (۲/۸۱) کمتر از میانگین مطلوب (۳) است. این بدان معنا است که توجهی به بافت سنتی محلات نشده و بازسازی آن‌ها انجام نمی‌گیرد.

جدول شماره ۸: میزان آماره t معیار ساختار سنتی محلات

معیار	ساختمانی محلات	ارزش تی:
تعداد جامعه نمونه	۲/۸۱	۳۲۲
خطای میانگین	۰/۴۹	۰/۰۲۷
انحراف معیار	۰/۴۹	۰/۰۲۷

منبع: پنهانه‌های پژوهش

حمل و نقل

نوشهرسازی جنبشی مخالف خودرو نیست، بلکه در پی توسعه اجتماعی، توسعه سامانه حمل و نقل و کوتاه کردن سفرهای درون شهری از طریق گرینه‌های مختلف است. خیابان‌ها با طراحی ویژه می‌بایست موجب تکريم و تقویت جوامع شوند. ما به بزرگراه‌های بزرگ که پیرامون محلات قرار گرفته‌اند و آن‌ها را منزوعی می‌سازند احتیاج کمتری داریم و نیازمند معابری کوچک هستیم تا الگویی درهم‌تنیده از خیابان‌ها و پیاده راه‌ها را در بطن محله شکل دهند.

یکی از روش‌هایی که برای جذاب کردن حمل و نقل عمومی وجود دارد کمینه کردن و به حداقل رساندن مسافتی است که کاربران حمل و نقل عمومی باید پیمایند. فروشگاه‌ها یا دفاتر می‌توانند در نزدیکی ایستگاه‌های اتوبوس و یا ایستگاه‌های راه‌آهن مستقر شوند تا این راه تراکم پیرامون توسعه‌ها افزایش یابد.

نتایج حاصل از جدول شماره ۹ نشان می‌دهد که به باور ساکنان محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد، حمل و نقل موجود از کیفیت نسبتاً مطلوبی برخوردار است. چراکه میانگین محاسبه شده (۳/۴۴) بیشتر از میانگین مطلوب (۳) است. براین اساس می‌توان گفت که تعداد ایستگاه‌های تاکسی، اتوبوس و زمان دسترسی به آن‌ها نسبتاً مطلوب است. همچنین اهالی وجود سیستم حمل و نقل مطلوب و دسترسی آسان را در ارتقای کیفیت محیط محلات مؤثر می‌دانند.

جدول شماره ۹: میزان آماره ۴ معیار حمل و نقل

معیار	تعداد جامعه نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای میانگین
۲۲۳	۳/۴۴	۰/۲۹	۰/۰۱۶	
۲۷/۱۱	۳۲۲	۰/۰۰۰	۰/۰۲۴	درجه آزادی سطح اطمینان کمترین بیشترین
۳	۲۷/۱۱	۰/۰۰۰	۰/۰۲۴	-۰/۱۳
حمل و نقل				ارزش تی: ۳

منبع: یافته‌های پژوهش

پایداری

- پایداری بیشتر به مباحث توسعه پایدار و استفاده از دستورالعمل‌های کاهش مصرف انرژی و فشار کمتر به محیط اشاره دارد. به طور کلی مباحث زیر در پایداری مطرح می‌شوند.
- اثرات جانی زیست محیطی حداقل برای توسعه و اجرا
- تکنولوژی‌های حامی محیط زیست که به محیط زیست و ارزش‌های سیستم‌های طبیعی احترام می‌گذارد.
- کارایی انرژی
- استفاده کمتر از سوخت‌های فسیلی
- پیاده‌روی بیشتر، رانندگی کمتر

نتایج ارائه شده برای پایداری در محلات مورد مطالعه نشان می‌دهد که نسبتاً در محلات از تکنولوژی‌های نوین متناسب با محیط زیست استفاده شده و صرف‌جویی در مصرف انرژی در ساخت و سازها مدنظر قرار می‌گیرد. چراکه میانگین محاسبه شده (۳.۱۲) بیشتر از میانگین مطلوب (۳) است.

جدول شماره ۱۰: میزان آماره ۴ معیار پایداری

معیار	تعداد جامعه نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای میانگین
۲۲۳	۲/۱۲	۰/۰۵	۰/۰۲۵	
۲/۸۹	۳۲۲	۰/۰۰۰	۰/۰۷۴	درجه آزادی سطح اطمینان کمترین بیشترین
۳	۲/۸۹	۰/۰۰۰	۰/۰۷۴	-۰/۱۷۳
پایداری				ارزش تی: ۳

منبع: یافته‌های پژوهش

کیفیت زندگی

برخی از ویژگی‌های یک فضا نقش اساسی تری دارند که به آن‌ها ویژگی‌های اساسی یا کیفیت آن فضا گفته می‌شود. این کیفیت‌ها که قابل ادراک هستند می‌توانند حاصل فرم یا عملکرد یا معنای آن عینیت باشند:

- ۱- کیفیت‌های صوری یا ظاهری (فرمال)
- ۲- کیفیت‌های عملکردی
- ۳- کیفیت‌های معنایی

موارد فوق در کنار هم منجر به کیفیت بالای زندگی می‌شود و مکانهایی را که روح بشر را غنی، پر روحیه و آسمانی می‌کند، خلق می‌نماید.

جدول شماره ۱۱ نظر ساکنان را درباره کیفیت زندگی محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد نشان می‌دهد. همانطور که میانگین محاسبه شده (۳/۹۰) نسبت به میانگین مطلوب (۳) نشان می‌دهد اهالی از کیفیت زندگی خود در محلات نسبتاً رضایت دارند و آن را مطلوب می‌دانند.

جدول شماره ۱۱: میزان آماره t کیفیت زندگی

معیار	تعداد جامعه نمونه	انحراف معیار	میانگین	خطای میانگین
کیفیت زندگی	۳۲۳	۰/۰۲۷	۰/۴۹	۳/۹۰
مقدار t	۳۲۷۲	۰/۰۰۰	۰/۸۴	۳/۲۲
ارزش t :	۳			

منبع: یافته‌های پژوهش

شهر سنتی ایرانی، چه ارگانیک و چه از پیش اندیشیده شده، بستری مناسب برای حیات مادی و معنوی انسان بوده اگرچه امروز هر دو جنبه حیات انسان ایرانی با چالش مواجه شده است. آنچه می‌توان به عنوان نتیجه اصلی مقایسه و بررسی حاضر مورد اشاره قرار داد این موضوع است که اصول نوشهرسازی در حقیقت تلاشی است برای بازگشت به اجتماعات انسانی؛ به همین جهت نوشهرسازی توجه ویژه‌ای به اصول شهرسازی سنتی مبذول می‌نماید. اگرچه نوشهرسازی در بستری امریکایی شکل می‌گیرد اما اشتراکات فراوانی میان مفاهیم و اصول نوشهرسازی و مفاهیم شهرسازی سنتی ایران وجود دارد. هریک از اصول نوشهرگرایی براساس نظر شهروندان مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که اصول قابلیت پیاده‌روی (۳/۳۰)، کاربری‌های مختلط و متنوع (۴/۲۰)، مسکن‌های مختلط (۴/۲۲)، معماری و طراحی شهری با کیفیت (۳/۵۷)، حمل و نقل (۳/۴۴)، پایداری (۳/۱۲) و کیفیت (۳/۹۰) در محلات مورد مطالعه کیفیت مطلوبی داشته و اصل ارتباط پذیری (۲/۸۶) و ساختار سنتی محلات (۲/۸۱) میانگینی کمتر از میانگین مطلوب (۳) داشته که حاکی از قابلیت پایین محلات در تسهیل مسیرهای پیاده‌روی و عدم توجه به ساختار سنتی محلات است. به طور کلی ساکنان محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد کیفیت زندگی در محله را نسبتاً مطلوب (۳.۹۰) ارزیابی می‌کند.

جهت بررسی فرضیه پژوهش از آزمون t و فریدمن استفاده شد، که جداول زیر نتایج حاصل از این دو آزمون را نشان می‌دهد.

* بکارگیری اصول نوشهرگرایی می‌تواند باعث ارتقاء کیفیت سکونت و حیات شهری در محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد شود.

جدول شماره ۱۲ نتایج آزمون t را برای به کارگیری اصول نوشهرگرایی در ارتقای کیفیت سکونت و حیات شهری محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد نشان می‌دهد. همانطور که ملاحظه می‌شود میانگین محاسبه شده (۳/۴۹) بیشتر از میانگین مطلوب (۳) است. بنابراین برعقیده اهالی محلات مورد مطالعه، به کارگیری اصول نوشهرگرایی می‌تواند باعث ارتقاء کیفیت سکونت و حیات شهری شود. از این رو فرضیه فوق تأیید می‌گردد.

جدول شماره ۱۲: آماره آزمون ۶ در نقش اصول نوشهرگرایی در ارتقای کیفیت سکونت و حیات شهری

معیار	آرشن تی:	شهری	ارتقای کیفیت سکونت و حیات	نقش اصول نوشهرگرایی در	تعداد جامعه نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای میانگین
	۳	۰/۵۲	۰/۴۷	۰/۰۰۰	۳۲۴	۰/۴۹	۰/۲۲	۰/۰۱
					۳۹/۵۲			
						۳۲۵		

منبع: یافته های پژوهش

* تقویت حمل و نقل عمومی و فضاهای سبز (به عنوان یکی از اصول نوشهرگرایی) نقش موثرتری در بهسازی محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد شهر یاسوج دارد.

به منظور انجام فرضیه فوق از آزمون فریدمن استفاده شد. همانطور که رتبه بندی حاصل از این آزمون نشان می دهد وجود مسکن مختلط در اولویت اول و ساختار سنتی محلات در اولویت آخر قرار دارد. از نظر اهالی محلات توجه به وجود مسکن مختلط نقش موثرتری نسبت به دیگر اصول نوشهرگرایی در بهسازی محلات دارد. بنابراین فرضیه دوم تأیید نمی گردد.

جدول شماره ۱۳: رتبه بندی اصول نوشهرگرایی بر اساس آزمون فریدمن

اصول نوشهرگرایی	میانگین	رتبه
افزایش مسیر پیاده روی	۴/۵	۵
ارتباط پذیری	۲/۳۹	۷
کاربری مختلط و تنوع	۷/۹۸	۲
مسکن مختلط	۸/۰۶	۱
معماری و طراحی شهری با کیفیت	۵/۲۷	۳
ساختار سنتی محلات	۲/۲۹	۸
حمل و نقل و فضای سبز	۴/۷۳	۴
پایداری	۳/۴۷	۶
سطح معناداری	۰/۰۰۰	
کائی اسکور	۱۶۹۷/۷۵	

منبع: یافته های پژوهش

به منظور دستیابی به چشم انداز مورد نظر، تدوین برنامه‌ای استراتژیک ضروری است. این برنامه به طور کلی از سه بخش استراتژی‌ها، سیاست‌ها و پیشنهادات و اقدامات اجرایی تشکیل می شود که در آدامه بدان اشاره می شود.

-۴- پیشنهادات اجرایی جهت ارتقا کیفیت زندگی با تأکید بر اصول نوشهرگرایی در محدوده مورد مطالعه اینک به بررسی پیشنهادات اجرایی بر اساس اصول ده گانه نوشهرگرایی برگرفته از سه مقیاس مختلف منتشر نوشهرگرایی پرداخته می شود که به عنوان ۱۰ اصل نوشهرگرایی در جهان شناخته شده است. این اصول می توانند در طرح هایی با مقیاس های مختلف به کار روند. این ده اصل برای دست یابی به جامعه ای با معیارهای نوشهرگرایی در نظر گرفته شده است. بدین صورت که ده اصل مذکور، در محلات محمودآباد سفلی و سالم آباد بررسی شد و در این بخش پیشنهادات لازم بر اساس نتایج مربوط به هریک از اصول ده گانه تشریح می گردد. مراکز و اجزای تشکیل دهنده بافت، تنها در اتصال با یکدیگر و در قالب یک مجموعه می توانند فضا را از نظر عملکردی ارتقا داده و به آن هویت بخشنند. با شناخت عناصر بالقوه کالبدی و فعالیتی در مراکز گره گاهی و ارتقای کارایی آنها و شناخت بنایهای تاریخی واجد ارزش های زیبایی شناختی، معناشناصی و نشانه شناختی به عنوان عناصر اصلی بافت، اقداماتی

درجت باززنده سازی فضا صورت خواهد گرفت. با ساماندهی این عناصر از طریق ایجاد عملکردهای مرتبط با ماهیت آنها و همچنین به کارگیری روش‌های طراحی شهری می‌توان در راستای خلق فضاهایی در جهت انجام تعاملات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی گام‌های موثری برداشت.

- ✓ تدوین استراتژی باز زنده سازی در سطح محلات
- ✓ تجهیز محلات به خدمات مورد نیاز با اتکا به الگوی کهن موجود
- ✓ آغاز پروژه‌های کوچک مقیاس بر پایه اصول نوشهرسازی
- ✓ تدوین برنامه حفاظت و مرمت بافت قدیمی محله محمودآباد سفلی
- ✓ تعریض معابر محله سالم آباد به منظور تسهیل ارتباط پذیری ساکنان
- ✓ تأسیس پارک کودک در محله سالم آباد
- ✓ تأسیس پارک شهری در محله محمودآباد سفلی
- ✓ تعریض برخی از معابر با توجه به عملکرد محله‌ای در محدوده دو محله مورد مطالعه
- ✓ شناسایی محورهایی با قابلیت طراحی شهری به عنوان شالوده اصلی محلات، ما را در جهت افزایش قابلیت‌های فضایی محله رهنمون می‌سازد.
- ✓ ایجاد مکانهای مکث، توقف و نشستن در حاشیه معابر اصلی محدوده مورد مطالعه
- ✓ امتحان و اختلاط کاربری مسکونی و خدماتی در محدوده

منابع

- امین ناصری، آراز (۱۳۸۶)، برنامه‌ریزی محله‌ای (مبانی، مفاهیم، تعاریف و روشها)، نشریه جستارهای شهرسازی، شماره نوزدهم و بیستم. بوچانی، محمدحسین (۱۳۸۳)، جغرافیای اجتماعی شهرها، اکولوژی اجتماعی شهر.
- پلاتر زیبرک، الیزابت (۱۳۸۵) شهرهای جدید، فصلنامه ساخت شهر، شماره ۶ و ۷. مترجم: امیر حسین پور جوهری.
- پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۶)، سیر اندیشه‌ها در شهرسازی "تهران: انتشارات شهرهای جدید، جلد اول توسلی، محمود (۱۳۸۱)، ساخت شهر و معماری در اقلیم گرم و خشک ایران. پیام و پیوند نو، تهران
- تیبالدز، فرانسیس (۱۳۸۵). شهرهای انسان ممحور، لقاوی، حسن علی و جدلی، فیروزه، تهران: دانشگاه تهران.
- حبیبی، محسن (۱۳۸۲)، از شار تا شهر (ویرایش دوم)، تهران، دانشگاه تهران
- حبیبی، محسن، مسایلی، صدیقه (۱۳۷۸)، سرانه کاربری‌های شهری، تهران، انتشارات سازمان ملی زمین و مسکن.
- خلیلی ماهانی، محمدرضا (۱۳۸۵)، احیای بافت‌های تاریخی با تکیه بر اصول نوشهرسازی، پایان نامه کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.
- ربانی، علی (۱۳۸۲) ارزیابی ساختار فضایی و تدوین راهبردهای توسعه شهری شهر جدید پردیس، زمستان ۹۲، پژوهش‌های جغرافیای انسانی.
- رندا ارندت (۱۳۸۷)، منشور نوشهرگرانی، ترجمه علیرضا دانش و رضا بصیری مژدهی. انتشارات تهران.
- سالنامه آماری شهر یاسوج، مرکز آمار ایران. ۱۳۸۵ تا ۱۳۴۵
- عسگری، علی (۱۳۸۳) گونه شناسی مفاهیم و دیدگاه‌های توسعه محله‌ای پایدار، همايش توسعه محله‌ای، چشم‌انداز توسعه پایدار شهر تهران، چاپ اول شهرداری تهران.
- عندلیب، علیرضا (۱۳۸۹) اصول نوسازی بافت شهری، رویکردی ن به بافت فرسوده، انتشارات آذرخش.

غروی الخوانساری، مریم، (۱۳۸۵)، نگاهی به انگاره محله و پیشنهاد یک راهکار
مدنی پور، علی (۱۳۷۹)، طراحی فضای شهری، ترجمه فرهاد مرتضایی انتشارات شرکت پردازش و برنامه‌ریزی شهری، تهران.
معین، محمد (۱۳۶۲)، فرهنگ فارسی، چاپ پنجم تهران، انتشارات امیرکبیر
مهندسين مشاور آمود (۱۳۸۰)، طرح جامع شهر یاسوج

Grant,J.2006, Planning the Good Community: New Urbanism in Theory and Practice, London & New York, Routledge.

Hikichi, Lynda,2003,Newurbanism and transportation

Keller, S. 1968, The Urban Neighborhood, New York, Random House, U.S.A.

Lehrer, Jim,2004, What is New Urbanism?, www. New Urbanism.org

Marshall, Stephen,2003,"New Urbanism: An Introduction ", Built Environment, Vol.29,No.3

Morris, D. and Hess, K.1975, Neighborhood Power. Boston.. MA: Beacon Press. U.S.A.

Randolph, T. Hester, Jr. 1984, "Planning Neighborhood Space with People", University of California,
U.S.A, Second Edition

www.nutimeline.net

